

MAAILMANPURJEHTIJA

SYNOPSIS

MAAILMANPURJEHTIJA matkustaa tulevaisuuden läpi, jossa ympäristön saastuminen ja ilmastokatastrofi ovat laajentuneet. Ihmiskunta on verkottunut demokraattisemmin. Se taistelee lajinsa selviytymisestä.

Jaamme maailmanpurjehtijan hetkelliset oivallukset hänen pelastaessaan maailmaa. Hänen miehistönsä tukee häntä äänin, jotka esittelevät lyysisesti ihmisenä olemisen eri puolia.

Avantgarde-elokuva, taustanaan tämänhetkistä Berliinin klubien elektronista musiikkia. Elokuva haluaa muuttaa totuttua näkökulmaa. Se kutsuu ihmiskunnan muodostamaan yhteisen globaalin allianssin – UUDEN JÄRJEN SOPIMUKSEN.

MAAILMANPURJEHTIJA

Sotien ja sopimusten historiankirjojen ulkopuolella, alkaa maailmanpurjehtijan tarina. Ajassa, jossa hänen suuret aikalaisensa taistelevat vallasta ja kunniaista Maailmanpurjehtija painii peittonsa kanssa ja siihen kietoutuneiden uniensa kanssa.

Dramaatisten mullistusten aikana – jolloin ihmiset rynnivät levottomasti mantereiden ja taivaiden yli ja purjehtivat verkkojensa läpi. Rohkeasti hän pysyy liikkumattomana, tynnyllään. Tutkiessaan oman pienen elämänsä äärettömyyttä ja etsiäkseen uusia ajatuksia ihmiskuntaa hyödyttämään.

Teleskooppien tarkkaillessa avaruutta ja astronauttien kiertäessä maata, Maailmanpurjehtija astuu uusiin ulottuvuuksiin valovuosien päähän kovasta todellisuudesta paikkoihin, joissa kukaan ei aikaisemmin ole ollut.

ME

Usein luulemme näkevämme itsemme tutkimusmatkailijoiden silmin
kiitoksen sijaan olemme kyllästyneitä
heitä on liian paljon ihailtavaksi
he liikkuvat liian nopeasti, liian kauas, meidän ulottumattomiin

Ja huipulla olet yksin
on vain etäisyyden välittäminen
olemme erityisen yksin
ja erityisen yhdessä

Mitä jaamme
on meidän hankittava
ja koska olemme ahneita
emme saa pitää mitään

Se on luontemme
joka repii meiltä kaikki mahdollisuudet
lisätä arvoamme yhteiskunnassa

Se antaa meille vullan
toteuttaa suuret unelmat
viihdyttää meitä aavemaisesti herkin välinein
niin että luotamme hymyymme
emme pelkää

Oikeudenmukaisuuden hengessä
ketä seuraamme ollaksemme samanlaisia?
se tuomitsee meidät realismilla
rankaisee hyväluonteisen luottamuksen
se pitää rakkautemme vankina
tuo epäilyksen niiden kasvoille
jotka vielä uskovat olevansa vapaita
Ja se ei siedä ketään yläpuolellamme

Jo kauan sitten olemme unohtaneet sen
mikä on tämän hengen muoto

Maailmanpurjehtija tuijotti negatiiviseen kollektiivisuuteen. Se oli hämmästyttävän negatiivinen Eikä kukaan halunnut ottaa siitä vastuuta. Maailma oli epätasapainossa. Hän yritti olla rauhallinen ja kestää näyn. Hänen omat heikkoutensa nousivat esiin ja muodostivat epämiellyttävän riippuvuuksien rakenteen, pettymyksiä ja olemassaolon pelon. Hän keräsi rohkeutensa ja avasi silmänsä nähdäkseen maailman missä hän asui.

Ruokaa ja tavaraa puuttui. Valta ja hyvinvointi olivat keskittyneet ja niitä jaettiin epätasaisesti. Elinympäristö oli uhattuna ja terveys kärsi. Vaihtoehtoista energiaa oli ja tieto oli lisääntynyt.

Oli aika toimia – suhteessa kollektiiviseen negatiivisuuteen. Se oli kollektiivinen tehtävä – ihmiskunnan velvollisuus.

Maailmanpurjehtija ryhtyi toimeen ja aloitti tehtävässään. Hän valitsi tehtävän päivittäisestä listasta, tutustui siihen ja aloitti. Hän ei pitänyt kaikista tehtävistä – ne olivat joko tylsiä tai ylitsepääsemättömiä. Hänet voitaisiin suostutella tekemään ne, kun hänen piti pakottaa itseään, niistä tuli lähes mahdottomia toteuttaa.

Ehkä hänen tehtävänsä oli tällä kertaa liian suuri – vaikkakin erittäin houkutteleva. Hän halusi kohdata sen – vaikka se oli vaarallinen. Täynnä toivoa hän ja hänen miehistönsä jyrivät sisälinjaa syvän siniseen.

HYVÄKSY

Hyväksy
hyväksyt
mitä tuleman
joka tapauksessa
voit ottaa sen
ja pitää sen.

Hyväksy
se on sinulle
ei liikaa
ehkä liian vähän
mutta henkilökohtaisesti
toimitettu

Hyväksy
voit saada sen.
se on täällä
se on ilmaista
täysin ilmaista
niin kuin aina alussa

Hyväksy
se vie sinut mukanaan
antaudu
kaikki hyvin
itse asiassa
se ei ole mitään ihmeellistä

Hyväksy
sinä otit sen
hyväksyit
sinulla on se
pidä ses
itselläsi vaihteeksi.

Pidä siitä kiinni
niin kuin haluat
joskus ylös
joskus taakse

mutta ei liian tiukasti
muuten sen häviää

Maailman purjehtija paneutui tehtävänsä ja pohti mahdollisuuksia onnistumiseen. Hän ihaili sitä mitä muut olivat saavuttaneet ennen häntä ja katsoi uteliaana.

Hajonneet sementtiset jättiläiset kulkevat hänen ohitseensa. Arkkitehtoorinen jäte edellisiltä sukupolvilta. Katsaus menneiden sivilisaatioiden saavutuksiin panivat hänet ajattelemaan. Mitä ihmiset olivat rakastaneet aikaisemmin öljy aikana?

Monet harmaat kadut – kerran sykkineet suonet – olivat nyt peittyneet kasvustoon ne olivat liikkeen absurdin alun muistomerkkejä.

Menneinä vuosisatoina kasvaneet rakenteet hajosivat hänen allaan. Myrkylliset vanhan järjestelmän rauniot – ajalta jolloin jokaisen piti olla parempi kuin toinen. Tuhoavat koloniat, jotka saastuttivat planeetan. Joitain kiiltäviä palatseja vajonneiden slummien välissä. Ajalta jolloin elämän todelliset ilot olivat enemmistölle saavuttamattomia. Miten vaikeaa siihen aikaan on ollut olla ihminen – rakastaa. Oliko hän onnekkaampi?

Hänen joukkonsa jakoivat hänen ajatuksensa ja käänsivät hänet kurssilta. Hän ei ollut yksin toiminnan janossaan, vaan hyvässä seurassa.

IHMISTEN MERI

Muistatko aikaa jolloin uimme yhdessä

Molekyyliimme odottivat miljoonia vuosia yhdistää tällä tavalla
se vaati miljoonia yrityksiä löytää toisemme
uimme yhdessä parvessa
joskus edessä, joskus takana, joskus ylhäällä, joskus alhaalla

Muistakaa aikaa kun halusimme mennä rannalle yhdessä
se otti miljoonia yrityksiä ennenkuin pystyimme hengittämään yhdessä
jaoimme elämän eri tavoin ja ajauduimme mantereille

Muistatko ne useat yritykset kävellä pystyssä
se vei miljoonia henkiä ennenkö pystyimme kävelemään yhdessä

Muistat aikaa kun halusimme olla suurempia ja vahvempia.
kruunasimme itsemme ja valloittimme etäisimmätkin kolkat

kuinka monta kertaa menetimme kansamme, koska menetimme suunnan?

Muistatko aikaa jolloin yhteys hyvän ja pahan välillä murtui
hyökkäsimme toistemme kimppuun emmekä tunnistanee itseämme
julistimme lukemattomia sotia löytääksemme rauhan
sinäkin olet taistellut arvojesi puolesta
otimme toistemme hengen, kun pelkäsimme, että menetämme omamme

Muistatko valistusajan- kun tulimme kypsemmiksi
kuinka monta yritystä tarvittiin, että saatoimme jakaa kruunun
kuinka monta julmaa virhettä piti tehdä, että saatoimme luottaa toisiimme
kuinka kauan meidän piti odottaa, kunnes jokainen omaksui oman luontonsa
kuinka monta elämää se vaati ennenkuin pystyimme rakastamaan toisiamme
ja uimaan rauhassa yhdessä - ihmisten meressä
joskus edessä, takana, yläpuolella, tai alapuolella

Geenisii muistavat tämän kaiken
jos oikea henki johtaa niitä

Maailmanpurjehtija saavutti uudelleenrakennus paikan. Valtavat maa alukset repivät syviä uurteita saastuneeseen maahan ja uudistivat maaperän.

Talo rivit räjähtivät. Tulipalot repivät hajalle vanhoja tehtaita. Tiliä lensi ilmaan - kansalliset rajat poistettiin. Hitaasti, viimeisen aikakauden sosiaalisesti yhteensopimaton henki katosi. Myrkylliset aineet kulkeutuivat kuumoduulien avulla avaruuteen.

Maailmanpurjehtija hitsasi tarmokkaasti yhteen pitkiä ajatusketjuja, ja kaatoi ne muotteihin ja toimitti ne eteenpäin käsiteltäväksi. Hän istutti metsiä parantaakseen ilmasto - vesiputouksinneen ja eläinlajineen.

Syntyy fantastinen elinympäristö. Ilmainen telakointi järjestelmä matkailijoita varten - jonka voimanlähteenä olivat uudistuvan energian poreilevat lähteet. Enemmistön kannattamana. Uudistamiseen sitoutuneiden vapaaehtoisten avulla.

Tarvittiin parempaa elämänlaatua. Kollektiivisten toiveiden ja suunnitelmien mukaisesti, hänen yksikkönsä tuotti julkisia tilaa moduuleita kehittämistä varten, kohtaamisiin, aktiviteetteihin, maistamisen, Istutuksia ja puutarhoja, joissa oli erogeenisia vyöhykkeitä.

Hänen joukkonsa oli hyvällä tuulella - silloin tällöin joku räjähti. Mutta Maailmanpurjehtija nautti tehtävästään, koska se oli hänelle helppoa. Hän näki miten vaivattomasti tila kehittyi,

muotoutui ja valmistui. Muita varten tarkoitettu tilaa luotiin. Vaikuttavia asioita jotka kaikki huomasivat.

Hän oli tyytyväinen ihmisten henkeen ja hän näki miten järjestelmässä kollektiivinen negatiivisuus pienei ja pienei.

ONNELLISUUS

Yksinäisessä hiljaisuudessa nousee ajatus

Kutittaa aisteja ja virkistää
hiljainen onnellisuus

Pidä huolta fyysisestä onnellisuudestasi,
opettele välttämään kipua,
ruokaa, halu, liikunta, hiljaisuus
oikeat asiat oikeaan aikaan
loputtomia onnellisuuden kokemisen tiloja
jokapäiväisen matkasi perusta

Etsit jatkuvasti tunnistamisen onnea
keräät väritöntä tietoa
koska eräänä päivänä mielesi tutkii harmaita tosiseikkoja
ja paljastaa hämmästyttävän yhteyden:
sinä tiedät sen

Sitten onnen toivo tarttuu sinuun
pysäyttämätön seikkailunhalu
innolla odotat seuraavaa hetkeä muuttaa elämäsi ikuisesti.
onni joka on aina edelläsi.

Kun toivo loppuu, aloitat alusta
olemassaolon ilosta
täytät vaatimukset ja taistelet vapaudesta
ollaksesi onnellinen

Kun vihdoinkin katsot oman onnellisuuttasi yli
löydät yhteisen onnen
tiedät mitä on ystävyys ja perheen autuus
ja ihmettelet miten itsepäisyys häviää
ja vahvistaa voimaasi

Kun tämä yhteyden ihme tarttuu sinuun
olet valmis
vastaanottamaan elämän
joka antaa uuden

Lähdet etsimään onneasi vieraisiin maihin
löydät hienoja hetkiä muiden kanssa
saat kokea yleisön suosion
kuuluisuuden turhaa myrkkyä
tunnet menestystä

Etsit puhtautta
vakaata voimaa
joka uudistaa sydämen ja mielen joka päivä
ja rajoittaa kärsimystä

Maailmanpurjehtija!
oman onneesi seppänä
tiedät tarkasti miten kauan rautasi pitää hehkua tulessa

Löydät nöyryyden rakkauttasi viereltä
etkä tiedä onko se hienoa vai ei

Maailman purjehtija oli niin uppoutunut tehtäväänsä että hän tuskin pystyy ajattelemaan mitään muuta. Hän tarvitsi kaiken keskittyäkseen, koska hänen käsityksensä onnesta haastoi häntä jatkuvasti. Uutta tietoa virtasi ja se vaikutti hänen strategiaansa.

Luomishalussaan, hänelle tuli yhä selvemmäksi, että maailma ei ollut täydellinen. Päinvastoin: Tekemistä oli paljon. Jotkut eivät tulleet mukaan tai heidät oli jo viety pois, tai he huolehtivat häikäilemättömästi omasta henkilökohtaisesta omaisuudestaan.

Maailmanpurjehtija otti tehtävänsä vakavasti. Hän halusi saavuttaa enemmän, ja hän halusi vieläkin useamman osallistuvan. Se olisi mahdollista vain yhteisen järjen sopimuksella.

SOPIMUS

Ihmiskunta on jakamaton
sillä on yhteinen kohtalo
ja yhteinen tahto:
jokaisella on tarkoitus

Maailmanpurjehtija!
joka päivä luot tarkoituksen
joskus vähän enemmän, myös muille

Se rappeutuu merkityksettömyydeksi
vanhanaikaisuudeksi informaatioajassa
ja kun vakaumus häviää
seuraava kuulostaa järkevältä
ja mitä olet hävittää arvonsa

Kuka voi peittää aistimuksensa?
sinun täytyy kokea uudelleen kaikki aisteinesi
ymmärtää maailmaa ympärilläsi
ja kun olet löytänyt merkityksen
haluat myös ymmärtää

Ymmärrät mitä ihmiset tekevät
mutta kuka sitä haluaa kunnioittaa?
kuka haluaa panna kaiken luottamuksensa ihmiskuntaan?
niin syvää on ihmisenä olemisen tuska
että epäilemme omaa lajiamme

Pystymmekö koskaan sopimaan järjen sopimuksen?
nousevatko kasvot koskaan vierasta massasta
niin että voimme katsoa ihmiskunnan silmiin kokonaisuutena
niin että voimme nähdä tulen luolan varjojen sijaan
ja tunnistamme ilman pelkoa sen mitä todella olemme

Vai jäämmekö jakautuneeksi ryösteliviksi joukkioiksi
loputtomien ristiriitojen rajoittamana rehottaaviksi egoiksi
jotka syövän lailla iskevät pimeydessä omiensa kimppuun.
mikä pakottaa ihmiskunnan pysymään uhrina?
ja tulla voittajaksi ihmiskuntaa hyväksikäyttämällä?

Jonain päivänä tämä kirjoitetaan hautakiveesi:
tässä lepää ihmiskunta – luomakunnan kruunu
vuosituhansia vanha apinoiden leviävä laji
joka nosti itsensä maailman yläpuolelle tietoisuudeksi,
orjuuttaakseen sen, ajakseen sen pimeyteen ja sitoakseen sen
ikuisiksi ajoiksi

Jos vain yksi sukupolvi
ihmisiä olisi voinut luottaa toisiinsa
auttaakseen sitä ja vapauttaakseen sen itsepäisyydestään
muuttaa tiedon suuntaa hyväksi
millaista elämää voisimme elää keskenämme?

Ihminen tärisee ilosta
ja me yksittäiset solut – juurtuneena alueellemme
antaisimme maailman muurin tärinä kuin kalvon
että kansalliset hallituksemme lopulta kuulisivat selkeästi
toteuttaakseen valtaa, jota yksi ei pysty käyttämään

Maailman purjehtia kirjoitautui maailman parlamenttiin. Omituinen rauhattomuus valtasi hänet aina verkkoäänestyksessä. Siellä oli miljoonia ihmisiä – kaikki erilaisissa tilanteissa, – erilaisissa tehtävissä, asenteet, taidot, ja tieto. Ja jokainen ääni oli merkityksellinen kun muutettiin kollektiivista suuntaa. Hän tunsi globaalin muutoksen epävarmuuden. Jotkut uskoivat että heidän maailmansa vajoaisi kaaokseen ja toisille oli uutta että heidän äänellään oli niin paljon merkitystä.

Moninaisuus ja erilaisuus oli hämmentävää. Oli aina vaan parempia ajatuksia, järkeviä vastalauseita, tai jotain täysin uutta – joka oli vieläkin tärkeämpää.

Näin globaali demokratia toimii. Siinä koko ihmiskunnan ääni kuului yksilölle kuin maailman orkesteri liian monine johtajineen. Hänen täytyy löytää oikeudenmukaisuus, löytää samankaltaiset, valita ja äänestää.

ERILAISET RAKKAUDET

Rakastan tyhjää tilaa
ja sinä täytät sen minulle

Rakastat erityisesti hetkeä
ja minä olen jo seuraavassa

Minä painan jarrua sinä kaasutat
näin lennämme jokaiseen kaarteeseen
ja kun olemme saapuneet
toinen meistä ei ollut siellä eikä täällä

Rakastat itseäsi kun minä en rakasta sinua
rakastan itseäni, sinunkin puolestasi

Rakastan huminaa
joka häviää sinun kanssasi
haluat ottaa aikasi
ja minä tuhlaan sen

Missä minä väistän sinä menet sitä kohti
näin tulemme yhteen
ja jos toinen meistä olisi väärässä
meidät tuomitaan yhdessä

Rakastat minua, kun en rakasta itseäni
ja minä rakastan sinua – myös puolestasi

Rakastaa eri tavoin
samalla tavalla ja eri tavalla
sama ohjelma
eri järjestelmissä

Maailmanpurjehtija kuuli monia erilaisia ihmisten ääniä miellyttävänä harmoniana. He puhuivat yhtenäisyytensä puolesta – yhdistymisensä puolesta ja kuten kehon eri solut, niillä oli järkeä vain yhdessä.

Hän jatkoi tehtävänsä, mutta hetken kuluttua hänen kuoronsa maailman orkesterissa kääntyi epälojaallisti hänestä pois päin. Hän pysähtyi hetkeksi ja lopetti työnsä. Hän ei ollut edes huomannut, kuinka paljon aikaa hän oli jo käyttänyt tehtävänsä. Hän katseli ympärilleen. Oliko hän tehnyt itse kaiken tämän vaivan itselleen?

Maailmanpurjehtija tajusi, että hänen tehtävänsä oli alkanut elää omaa elämäänsä. Hän oli hieman levoton kaikesta tästä vastuusta. Sillä välin hänen tehtävänsä oli kasvanut häntä

suuremmaksi ja se vaati hänen kaikki taitonsa. Se tuntui vievän hänet kokonaan – se halusi olla hänen elämäntehtävänsä. Se syrjäytti muut kiinnostuksen kohteet ja vähensi hänen ihmisyyttään. Heti kun hän käänsi sille selkänsä, se otti hänet jälleen kiinni ja häiritsi hänen keskittymistä.

Hän huusi apua ja luopui osasta tehtävistään. Se oli sitäkin vaarallisempaa, koska yhtäkkiä syntyi kaikenlaisia ajatuksia siitä, kuinka työ tehdään oikein. Hän ei enää tiennyt, toimiko hän edelleen enemmistön hyväksi ja pian muut välttelivät häntä.

Hyödyttämän työnjaon vuoksi hänen tehtävänsä muuttui yksitoikkoiseksi, ja samanlaisten prosessien jatkuva toistaminen alkoi ärsyttää häntä. Uudelleen ja uudelleen hän irrottautui ja vapautti itsensä yksipuolisesta taakasta. Hän etsi uusia tehtäviä muualta saadakseen hyvitystä. Hän oli kuitenkin yllättynyt nähdessään että hän ei ollut kovin hyvä siinä.

TOIMINTO

Toimit
et niin kuin odotat
ja säädät uudelleen

Sinä toimit
ajatuksesi mukaan
joka tilanteessa eri
tavalla sopeutuen

Sitten joudut tekemisiin
järjestelmän kanssa
olemaan muiden kanssa tekemisissä
jotta kaikki voivat hyötyä sinusta

Se toimii
kuten odotat
ei todellakaan
vain sinulle

Se vaikuttaa
tulokseen
ja jos pidät jotain itselläsi
muut eivät saa mitään

Niin suoritat
mitä on määrätty
ja jos se ei auta ketään
sinun on parempi olla osallistumatta enää

Sitten se ei toimi
jotkut saavat liikaa
uudelleenjärjestävät kaiken
ja sopeutuvat uuteen

On ihme jos kaikki toimii
ja sinä olet osa sitä

Maailmanpurjehtija irrottautui varoen tehtävästään, joka oli pitänyt hänet niin kiireisenä. Vaikka hän ei kyennyt tekemään sille oikeutta, se irtautui hänestä helposti, koska hän oli saavuttanut ja täyttynyt sen kaikella energialla. Hän oli löytänyt todellisuutensa – tullut onnelliseksi – ja oli saanut uusia oivalluksia jotka hyödyttivät ihmiskuntaa. Nyt hän halusi nauttia työnsä hedelmistä - ja toipua ponnisteluistaan.

Maailmanpurjehtija heräsi hitaasti olemassaolonsa oudosta vaiheesta – työstään. Hän palasi kotiin rakkaansa luo - takaisin sosiaalisuuteen, josta hän oli kotoisin - hänen kanssaan olevien uusien ihmisten pariin. Hän halusi tuntea olonsa kevyeksi ja juhliä, mutta hän oli unohtanut viedä roskat pois...

Hetken Maailmanpurjehtija ajatteli pitää toimensa salassa maailmalta. Mutta hän keräsi kuitenkin rohkeutensa ja jakoi ne läheistensä kanssa. Joka kerta saadut vastaukset hämmensivät: jotkut olivat innostuneita hänen kokemuksistaan, toiset väsyivät, ja jotkut eivät ymmärtäneet. Kuten aina, kesti hetken ennen kuin iloinen yhteinen toimintatapa löytyi ja kaikki tarpeet tulivat huolellisesti täytetyiksi.

Sitten Maailmanpurjehtija halusi toipua muiden kanssaihmissen vaatimuksista. Hän raahasi kansituolinsa puutarhaan ja järjesti ajatuksensa uudelleen, koska hän tunsu olevansa hämmentynyt.

Hän oli menettänyt toimintahalunsa ja tarkasteli kiitollisena monia kauniita asioita, joita muut olivat tehneet hänelle. Kunnioitus ja rakkaus täyttivät hänet. Ajan myötä asioista oli tullut helpompaa. Hän muisti, mitä oli tehnyt, ja tunsu, että se oli ollut järkevää – ja hän oli hyvin onnellinen!

Kaikkien puolesta!

EPILOGI

Olen säilyttänyt toivon
löytänyt uskon
menettämättä pelkoa

Olen antanut kaiken
saanut paljon
mutta pitänyt vähän

Joka päivä tein uusia päätöksiä
en unohtunut mitään tärkeää
enkä aiheuttanut vahinkoa

Jaa minut
ja yhdistä minut muiden kanssa
niin että meitä ymmärretään
oikein

Kunnes viesti on purettu
kollektiivinen melodia toistuu
ja kaikuu sukupolvien yli
me täytämme geneettisen altaan
puuttuvalla tiedolla

Me luottamme
koska olemme ymmärtäneet
ja meidät tullaan
ymmärtämään oikein